

*En natt hade en man en dröm.
Han drömde att han gick längs en strand tillsammans med Gud.
På himlen trädde plötsligt händelser från hans liv fram.
Han märkte att vid varje period i livet fanns spår i sanden av två par fötter,
det ena spåret var hans, det andra var Guds.*

*När den sista delen av hans liv framträdde, såg han tillbaka på fotspåren i sanden.
Då såg han att många gånger under sin livsvandring fanns det bara ett par fotspår.
Han märkte också att detta inträffade under hans
mest ensamma och svåra perioder av sitt liv.*

*Detta bekymrade honom verkligen och han frågade Gud om detta.
"Herre, Du sa den gången jag bestämde mig för att följa Dig, att Du aldrig skulle
överge mig utan gå vid min sida hela vägen. Men jag har märkt att under de allra
svåraste tiderna i mitt liv har det funnits bara ett par fotspår.
Jag kan inte förstå, att Du lämnade mig när jag behövde Dig mest".*

*Herren svarade: "Mitt kära barn, jag älskar dig och skulle
aldrig lämna dig under tider av prövningar och lidande.
När du bara såg ett par fotspår - då bar jag dig."*